ens bliver altså også kvotienten,
og ad den samme vej vi få:
AD er lig AK.
Der har du måden,
snart som Pythagoras man løser gåden.

Ja løst, bevist—du store trylleri!
Du himmel tak! —at det er nu forbi!
Thi slige vers er ikke narreri;
de løbe vel, som der var intet i—
dog her var jo fornuft og form-magi.
(Det sidste vil jeg håbe,
og denne form er i det mindste fri
for hvad der dæmper slemt hver melodi:
en mudderdråbe.)
Fornuft og form har her skabt—poesi.
Her ser man „formens evige magi.“

Formens Evige Magi

Et poetisk spilfægteri

Hans Christian Andersen

1831

Om kageformen, eller selve kagen
er hovedsagen
i denne verden, går vi her forbi.
Jeg bringer— (ja, det kommer til det samme)
jeg bringer nemlig her en lille ramme
til hvad jeg skrev og kaldte poesi.
Og muligvis får rammen mest værdi,
thi den har „formens evige magi“
og den kan stikke hjertets poesi.
Han, som til dato vragede hvert stykke,
jeg bragte frem (fordi deri var skygge),
måske hos ham min ramme gør sin lykke,
thi jeg skal trænge den i formen ind;
jeg vil den seje prosa-lyng oprykke,
og, kort sagt—lave suppe på en pind.
Hvad der er mest mod poesien bister,
geometriens yndede magister
Matheseos, jeg her på bladet rister;
se så! pas på enhver.

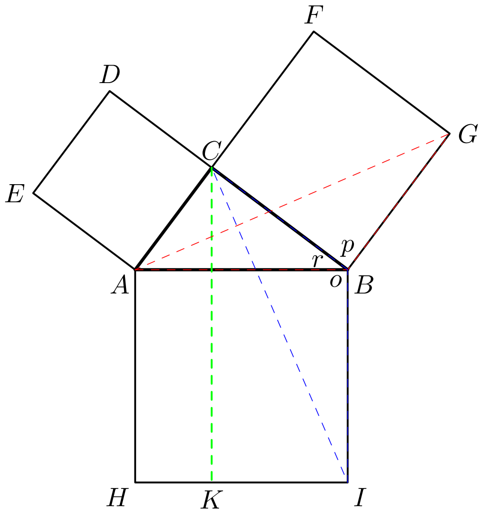

Trianglen ABC er givet her,
retvinklet og på siderne kvadrater;
beviset er nu om de to krabater,
det, at kvadraterne på hvert kateder
AC, BC (jeg nævne disse steder)
er just i et og alt, som den krabat,
hypotenusen kalder sit kvadrat.
Nu går vi da til vore præparater.
En lodret linie må man som De ved
her drage til den større side ned,
og så forlænge den endnu til K,
da vil man finde, ej det mindste mangler,
AB-kvadratet ganske rigtigt stå
delt (som AK, BK) i to rektangler.
(Thi tvende linier, man ved,
har just det generelle,
når på en tredie de stå lodret ned,

så er de også ganske parallelle.)
Nu drages en fra A til G, fra C til I,
og da præparationen er forbi.
Ej sandt, o mester! —true dog ej med riset!
Nu går vi til beviset.

— Vi har de to triangler ABG
og CBI, hos dem er vinklen p
lig vinklen o, men o er lig en ret,
ja, der er ingen, som vil nægte det,
thi rette vinkler er der i kvadrater.
Nu vinklen r lig vinklen r. Ej sandt?
(Thi sund fornuft kan sige
hver størrelse jo med sig selv er lige.)
Således p plus r lig o plus r man fandt
(her i figuren står de små krabater).
Når lige nu til begge bliver lagt,
en lige sum er da tilvejebragt.
(Nu er vi med beviset snart forbi,
det stærkt mod enden lider.)
Se vinklen ABG lig CBI,
AB er lig BI, BG er lig BC
(i et kvadrat er lige store sider,
derfor, så sandt som tre gør altid tre,
to sider og en vinkel vil os lette),
trianglen ABG vi her tør sætte
lig CBI (og det er intet træf).
Nu ABG er lig en halv BF,
pas på!
Nu CBI er lig en halv BK.
(Husk: lige stort for lige stort kan gå.)
Ens er divisor, ens er dividenden;